

2. ÚSTŘEDÍ ČESKOSLOVENSKÝCH DEMOKRATICKÝCH ORGANISACÍ
V AUSTRALII A NA NOVÉM ZÉLANDĚ

ORGANISAČNÍ
VĚSTNÍK

SRPEN 1981

BOX 19, P. O. ROCKLEA EAST, BRISBANE, AUSTRALIA

V Ě S T N Í K

OBSAH

Úvodem	str. 1
Činnost Ústředí - všeobecný přehled	4
Dopis min.předsedy R.G.Menziese	5
Dopis pres.USA, F.J.Kennedymu	6
Stručně o koexistenci	7
Výňatky z dopisu dr.J.Papánkovi	8
Zprávy organizační	19
Zpráva Tisk.referátu Ústředí	20

-0-

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA >DISKUSE<

Obsah

Úvodem	
Gradualismus v theorii a praxi	str 1
Dr.Jekyll a Mr. Hyde v Hlásu domova	6
Stará komunistická šablona aneb O mrkvi mírumilovně čili koexistenční .	8

-0-

Ú V O D E M.

Toto vydání Věstníku našeho Ústředí bylo připravováno v době stoupajícího světového napětí, vyvolaného sovětským záměrem uzavřít separátní mír s Východním Německem a vydat tak práva USA, Francie a Anglie, jakož i dva miliony dem. Němců v západní části Berlína, libovůli východoněmeckých komunistů.

Nebudeme se zabývat rozbořem této situace /je dostatečně známa z tisku a rozhlasu/ ani se pokoušet o odhadování jejího vývoje do budoucna. Je posuzována velmi vážně a této vážnosti nasvědčují horečné vojenské přípravy v obou táborech, Západu i Východu. Západu proto, poněvadž si jeho představitelé /a mluvíme tu hlavně o USA/ konečně uvědomili, že není možno do nekonečna ustupovat sovětské rozpínavosti a způsobem, o jehož opravdovosti nelze celkem pochybovat, dali na jevo, že v případě nutnosti zastaví komunistickou agresi vojenskou silou. Východ pak činí podobná opatření proto, poněvadž Moskva si začíná uvědomovat, že na Západě to tentokrát nemusí být jen slova, ale i činy.

Patnáct let tedy od skončení světové války a po patnáctiletém míru, žitém však nad sudy se střelným prachem, svět opět trne v hrůzné nejistotě, že zítra, pozítří, jiskra z hořící louče, kterou komunismus po patnáct let vyděračsky mával, může prach v sudech, naplněných k prasknutí, zapálit.

Nikdo dnes nemůže ani s minimální pravděpodobností odhadnout, jak berlínská otázka bude řešena a vyřešena. Obě strany sice zdůrazňují nutnost zasednout k zelenému stolu a jednat. Obě strany však i činí vše pro případ, že od zeleného stolu odejdou s nepoužitými péry a ledově chladnými úklony. Mělo-li kdy heslo Buď připraven své dokonalé opodstatnění, je tomu tak dnes.

Bude jen samozřejmé, ale i víc než důležité, jestliže posici jakési připravenosti zaujmeme i my, čs. dem. exulanti. Jsme daleci toho budit paniku či oddávat se různým výhledům do budoucna. Snažíme se být jen realističtí. A tento realismus nás nutí hledět na situaci stejnými očima, jakými na ně hledí Západ a kalkulovat v rámci stejných eventualit, s jakými kalkuluje rovněž Západ. Jedna z těchto eventualit má pro nás, dem. Čechoslováky v exilu, specifický význam. Byla sice vyslovena neurčitě, ale přec jen natolik zřetelně, abychom i my, v exilu, heslo Buď připraven, také přijmuli s jistou vážností. Hovoře totiž o řešení berlínské otázky, prezident Kennedy zmínil i střední Evropu. Berlín není od Prahy nijak daleko, z hlediska pak současného dění, co by kámenem dohodil. Osudové vlnění, které se dnes začíná zdvíhat v Berlíně, může dříve či později být pocítno i v Praze.

V čem má připravenost čs. exilu záležet?

Položme si nejdříve otázku, jaká je posice nás, čs. exulantů v západním světě.

Je a není tak vysloveně příznivá. Příznivá potud, že v retrospektivě unora 1948 jako političtí uprchlíci stále ještě představujeme první poválečné oběti sověť. věrolomnosti a komun. útočnosti. Svým setrváváním pak v exilu jsme považováni za symbol vůle a touhy domova žít svobodně, nikoliv v rudém diktátu. Až potud máme všechny sympatie Západu i jeho plně porozumění pro naše volání pro vrácení svobody domovu.

Nepříznivost naší posice spočívá v tom, že jako emigranti, usedlí v západním světě, přicházíme ze země, která teď patří k východnímu bloku a může dnes, zítra, stát v nepřátelském táboru. V takovém případě bude jen docela přirozené - a nesmíme, i když jsme naturalisováni, se cítit k vůli tomu dotčení - že z tohoto zorného uhlu některá / a spíše ano než ne každá / země Západu se bude na nás dívat /zkušenosti s uprchlíky z nacistického Německa, Hitlerova pátá kolona!/. Možná, že naše hostitele bude najednou zajímat, jak jsme se jako jednotlivci i jako národnostní skupina po deset a více let svého pobytu v jejich domě chovali. Ne v tom smyslu, zda jsme si dali o jedno pivo víc než domorodec nebo kolik jsme měli do roka národních tancovaček. Země Západu bude zajímat /a mnohé zajímá již dnes/, jak jsme se jako migranti chovali v postoji vůči komunismu!

Budiž tu z našeho stanoviska řečeno ke cti a chvále současného čs. dem. exilu, že v tomto směru se mu může vydat vysvědčení dobré a že tedy jeho posice je docela příznivá, neboť jako celek - k vyjímkám přijdeme - čs. exil si podnes uchoval, proč a s čím opouště domov: nekompromisní postoj proti komunismu.

Jsou tu však aspekty, které v tomto krajně důležitém nazírání Západem na nás, naši posici tak docela příznivou nedělají, naopak vrhají na nás nepříznivé stíny a mohou oprávněně vyvolat pochybnosti o opravdovosti postoje proti komunismu čs. exilu jako celku. Tyto nepříznivé aspekty mají jednoho společného jmenovatele. Je jím snaha jisté části čs. exilu o smír s komunismem, o koexistenci s komunismem!

Snad každý čs. exulant - až na koexistenčníky samotné - se bude v údivu ptát, jak je něco podobného možné, či zda vůbec to je možné?....

Je hanbou, že tomu tak je, že musíme přiznat, že v našich řadách jsou lidé, kteří již od několika let hlásají, že komunismus není zlem nýbrž ustáleným již sociálním řádem, s jehož existencí je nutno se smířit a v Chruščevovi že je třeba vidět státníka, kterému je možno důvěřovat a proto je nutno přijmout jeho ruku, nabízející počestný mír!

Pokud by zvrácenosti tohoto druhu byly omezeny jen na hlouček pobloudilců /mírně řečeno/ kolem čtvrtletníku Svědectví v USA nebo s koexistencí koketujícího melbournského Hlasu domova v Australii, mohli bychom s úlevou mávnout rukou a říci: svatá prostoto. Neboť je známo, že čs. exil jako celek ukázal svoji politickou i rozumovou vyspělost a gradualistickou theorii koexistenčníků o přeměně komunistických patok v pitnou vodu realisticky odmítl. Odmítl i výzvu ke komunistické kaluži se jen přiblížit, natož pak si v ní smočit ruce ve formě nějaké koexistence. Páchne totiž ta kaluž už jen svým složením, je i cítit ssedlou krví milionů komunisty povražděných oponentů, potem dalších milionů vězňů v rudých žalářích a donucovacích pracovních táborech, je z ní ještě slyšet sténání umírajících z budapeštských ulic, postřílených z tanků "mírumilovného, důvěryhodného státníka" Chruščeva v r. 1956, téhož Chruščeva, který komunistu Nagyho postavil ke zdi, poněvadž se pokusil o liberalisaci komunismu. Tedy theorie gradualismu v praxi.

To je tedy jeden nepříznivý aspekt, snaha jedné frakce čs. exilu o koexistenci s komunismem, který může vrhnout stín nedůvěry na čs. exil celý. Je tu však skutečnost mnohem horší. Kalný proud

koexistence si našel cestu a zavalil svým rudým bahnem i skupinu lidí, kteří si přes odpor celého téměř exilu stále ještě osobují právo vydávat se za mluvčího domova, za representanta čs.exilu, za bojovníka čs.demokratické věci: t.zv.Radu Svobodného Československa!

Neinformovaného a o to více užaslého čtenáře odkazujeme v podrobnostech na příslušné statě v dalším obsahu tohoto Věstníku. Prozatím konstatujme jen toto: Čs.exil již dávno t.zv. Radu svobodného Československa v jejím nedemokratickém a monopolním složení odmítl a jako svoji hlavu jí neuznává! Což želbohu ničeho nemění na faktu, že tato skupina samozvanců s dr. Petrem Zenklem v čele se v posici oficiálního representanta čs.exilu na mezinárodním fóru drží nadále, majíc však ve svém středu jako význačné funkcionáře propagátory koexistence s komunismem, čs.demokratickou věc těžce poškozují a kompromitují tak dobré jméno čs.exilu. V době tak vážné, v jaké stojíme, kdy postoj vůči komunismu každého jednotlivého čs.exulanta, ale i čs.exilu jako celku, může být opatrnickým Západem položen na váhy spolehlivosti, je mimo jakoukoliv diskusi a pochybnou obhajobu vyloučeno, aby k vůli hrstce oportunistů a karleristů se tyto váhy sklontily v neprospěch nás všech! Z hlediska současných událostí a nepředvídatelného vývoje v budoucnosti, protikomunistický domov, čs.exil a čs.dem.věc mluvčího na mezinárodním fóru nezbytně potřebuje. **TÍMTO MLUVČÍM VŠAK NEMUŽE BÝT DNESNÍ RADA SVOBODNEHO ČESKOSLOVENSKA!** Svým jednostranným složením nerepresentuje ani domov ani exil, jsouc prostoupena koexistenčními živly není v současném totálním tažení proti komunismu spolehlivá! Proto musí dojít ke změně. O tuto změnu, resp. o vytvoření důstojného vrcholného orgánu usilujeme my, usilují o něj další exulantské organizace ve světě, exilový tisk, skupiny osob i jednotlivci. O důstojný vrcholný orgán však musí usilovat celý čs.exil! V organizacích mimo něj, neboť je to v zájmu jeho, v zájmu domova, v zájmu čs.demokratické věci!

Položili jsme surchu otázku, v čem má záležet - z hlediska současné situace a možného vývoje - připravenost čs.exilu. Jedna z nejdůležitějších odpovědí na ni je: ukaž každý, že jako Čechoslovák v exilu jsi uvědomělým protikomunistou! Vyslov však i požadavek, že protikomunistou musí být i ten, kdo chce mluvit tvým jménem: vrcholný exilový orgán! Učiň tak protestem individuálním i hromadným, hlavně však tak hlasitým, aby jej už konečně uslyšel po deset let k protestům hluchý dr.Zenkla a jeho kamarilla a byl tak donucen i se svými korteši odejít z řad čs.demokratických, protikomunistických exulantů! Exil má dost osvědčených a spolehlivých protikomunistických pracovníků, kteří dr. Zenkla a spol.víc než nahradí.

Činnost Ústředí - všeobecný přehled.

Byla v posledních měsících zaměřena hlavně na nejaktuálnější problém čs. exilu, na jeho vrcholný orgán. Byla-li totiž kdy nutnost neodkladného řešení této otázky v zájmu exilu i čs. dem. věci eminentně naléhavá, je tomu tak dnes, v době berlínské krise, kdy jak jsme již na jiném místě podotkli, žádná překvapení nejsou vyloučena a kdy my, dem. Čechoslováci, musíme být připraveni na všechny eventualities. Jedná z podmínek takové připravenosti je důstojný, demokraticky složený a vsestranne důvěry požívající vrcholný orgán čs. exilu.

Ve snaze přispět k takovému řešení, naše Ústředí již dříve navázalo styk s exilovými organizacemi v jiných částech světa, rovněž tak i s jednotlivými význačnými exilovými pracovníky resp. skupinami těchto pracovníků, kteří sledují stejný cíl. V tom směru budiž zmíněna obsáhlá výměna názorů mezi naším Ústředím a Politickým výborem Rady S.Č. /tvoří jej, jak známo, dnes již jen čtyři představitelé politických stran z původních pěti, které byly páteří Rady/, dnes stojící mimo Radu. Politickému výboru bylo nejdříve zdůrazněno, že naše Ústředí je nadstranické a odmítá činnost politických stran v exilu jako takovou, nicméně že hledáme v Politickém výboru možného spojence /samozřejmě s jistými výhradami/ ve svém snažení po zavedení pořádku v hlavě exilu. Dr. Josef Lettrich, obíraje se tímto námětem, jasně prohlásil v jednom ze svých dopisů našemu Ústředí, že "treba zmeniť štruktúru, ovadúšie i pracovné metódy" /rozuměk ve vrchol.orgánu, pozn.pis./ a že "Terajšia situácia vo vedení čs. demokratického exilu je neudržateľná. Práve preto podnikáme kroky, aby došlo k radikálnej náprave nielen v hlave, ale i v údoch. Nepochybujem o tom, že je to záujem každého nášho exulanta, ktorému nie ľahostajný osud nasej zotročenej domoviny..."

Z nynějších členů t.zv. Rady S.Č. jsme se obrátili pouze na dr. Papánka. To proto, poněvadž v něm cheme vidět stále ještě nikoliv politikáře, nýbrž dr. Papánka z únorových dnů 1948, kdy jako první Čechoslovák v zahraničí okamžitě po únorovém puči vystoupil na mezinárodním fóru a protestoval proti znásilnění ČSR sovětským komunismem. Znajíce ho takto i jako zakladatele a obětavého pracovníka v americkém fondu pro čs. uprchlíky, ale také jako přesvědčeného demokrata a odpůrce komunismu, vyslovili jsme podiv nad tím, že je stále ještě ve skupině lidí, kteří pro nedemokratický postup a oportunistický postoj vůči komunismu, se z řad demokratických a protikomunistických Čechoslováků vyloučili a nemají nejmenšího nároku ani titulu pokračovat ve své víc než pochybné činnosti pod pláštěm Rady S.Č. Dr. Papánek nám odpověděl dopisem, jehož obsah je ve své většině citován v odpovědi, kterou jsme dr. Papánkovi v minulých dnech odeslali. Poněvadž v této odpovědi jsou prakticky shrnuty všechny námitky, které proti Radě a jejímu předsedovi, dr. Zenklovi, máme nejen my, nýbrž téměř celý exil, přinášíme její největší část v dnešním Věstníku.

Berlínská krise a tím světové napětí nás vedlo k tomu, abychom jménem dem. Čechoslováků v Australii ujistili zdejší vládní místa o veskrze loyálním a protikomunistickém postoji těchto Čechoslováků. Min. předseda menzies odpověděl dopisem, který otiskujeme.

Pod týž zorným úhlem berlínské krise jsme zaslali dopis prezidentovi USA, J. Kennedymu / text viz v tomto Věstníku. /

/Znak Australie/

61/3413

Prime Minister,
Canberra.

21. August, 1961.

Dear Mr. Pokorny,

Thank you for your letter of 11th August on behalf of the Alliance of Czechoslovak Democratic Associations in Australia and New Zealand. Your expressions of loyalty and gratitude to the Government and people of Australia are indeed appreciated, and I sincerely hope that members of your Association will continue to enjoy and contribute to life in Australia.

Yours sincerely,

Robert Menzies /m.p./

Prime Minister

S. Pokorny, Esq.
President,
Alliance of Czechoslovak Democratic
Associations in Australia
and New Zealand
Box 19, Post Office,
Rocklea East,
Brisbane. Qld.

222

ALLIANCE OF CZECHOSLOVAK DEMOCRATIC ASSOCIATIONS
IN AUSTRALIA AND NEW ZEALAND

Box 19, P.O. Rocklea East, Brisbane Australia.

19. August, 1961.

Mr. President,

Our Alliance, speaking on behalf of 14,000 democratic Czechoslovakians now living in Australia and New Zealand, who refused to be enslaved by the Communist tyranny in their native country and therefore sought a new home in the free western world, would like to express our deep gratitude to you and your country in your firm stand against Soviet Imperialism and Communist Conspiracy. We have experienced the Soviet betrayal of our country as well as the evil of Communism itself and thus we know that neither Soviets nor Communists at all can be trusted. Consequently no trustful compromise with them is possible.

We also gratefully appreciate the way in which you and the USA have displayed a great deal of determination and courage in stopping Soviet aggression which aims at destroying Western liberty and the Western way of life. On this occasion may we remind you of the tragic fate of our native country, Czechoslovakia which the USA twice helped to regain its independence and which again looks to it as to its only possible liberator from the present Communist yoke. We shall pray that the goal you have set in the name of democracy be achieved, May God help you.

Yours sincerely,
on behalf of the

Alliance of Czechoslovak Democratic
Associations in Australia and New Zealand:

S. Pokorny
President

J. Vanek
M. of the CH-ship

Dr. I. Schwetz
Secretary

John F. Kennedy
President of the USA.
Washington D.C.
USA.

Stručně o koexistenci.

Jak vysvitne z naší odpovědi dr. Papánkovi, viníme dr. Zenkla a Radu S.Č. v jejím dnešním složení z koexistence s komunismem. Jako důkaz pro oprávněnost tohoto obvinění uvádíme mimo jiné též přijetí tří redaktorů koexistenčního čtvrtletníku Svědectví do Výkonného výboru Rady.

Svědectví je literární čtvrtletník, vydávaný skupinou čs. exulantů s Pavlem Tigridem v čele, který nezakrytě hlásá koexistenci s komunismem a doporučuje tuto koncepci čs. exilu k přijetí. Toto je v kostce stanovisko Svědectví k současným světovým problémům a k problémům čs. exilu a domova:

a/ komunismus a světová politika:

komunismus je třeba akceptovat jako společenský systém a Sovětský svaz jako velmoc, která nebude zlomena ve válečném konfliktu. Je proto třeba s existencí komunismu a s velmocenským postavením Sovětského svazu se smířit a hledat modus vivendi mezi ním a západními demokraciemi. Důvěra v komunismus byla v západ. světě otřesena stalinskou erou, Chruščev však se zdá být mužem, kterému možno důvěřovat. Proto USA bude pod tlakem veřejného mínění revidovat svůj postoj k Moskvě, čímž dojde ke snižování napětí ve světě. a to povede k svobodnějšímu nebo aspoň snesitelnějšímu životu v zemích, ležících v pásmu mezi Sovětským svazem a západní Evropou.

b/ komunismus a čs. exil:

čs. exulant nemá dělat proti komunismu a Sovětskému svazu ničeho, čím by mohl ohrozit dobré soužití mezi západem a východem, jako na př./citováno doslovně ze Svědectví/:

" Je rozhodně neúčinné posílat západním kancelářstvím memoranda o záludnosti Chruščevových nabídek. Naopak, volá-li sovět. státník ve jménu celého tábora socialismu k mírovému soužití, je užitečné tuto výzvu přijmout a připravit její československou formulaci. Nabízí-li Chruščev intenzivní kulturní styky, je prozíravé nejen tuto nabídku přijmout, ale - v československém případě - ji důsledně uplatňovat..."

c/ komunismus a domov:

nezbývá, než domov ponechat jeho osudu, bona fide, že v důsledku styků mezi západem a východem dojde k jisté liberalisaci komunistického režimu, v němž Čechoslováci

" budou v podstatě mít jen tolik práv a svobod, kolik si jich sami dobudou..."

Čtenář bude mít v pozdějších příslušných statích tohoto Věstníku příležitost porovnat, jak tato "politická linie" čs. také exulantů se kryje s praxí skupiny dr. Zenkla v tzv. Radě Svobodného Československa.

VÝNATKY Z DOPISU DR. PAPÁNKOVI,
který mu naše Ústředí zaslalo jako odpověď na je-
ho dopis z 28.7.1961.

Pravíte v začátku svého dopisu:

"Ostro odsuzujete výkonný výbor Rady a pokládáte ho za akéhosi Zenklovského satelitu, ale by som bol býval rád, keby ste boli navrhli niečo lepšieho na jeho miesto."

Naše odpoveď:

Nechceme tvrdiť, že sme navrhli niečo lepšieho, rozhodne sme však navrhli z hľadiska exilu potrebnou a demokratickým zásadám odpovídajúcou formu vrcholného exilového orgánu a to ve Věstníku našeho Ústředí z února t.r., který byl zaslán i Vám, jakož i řadě dalších exilových pracovníků.

Vyslovujete možnost, že jako exilová organizace jsme mohli čerpat ze svých úspěšných a bohatých zkušeností.

Naše odpoveď:

Úspěšná činnost kterékoliv organizace je pojem relativní a proto o této kvalifikaci své činnosti pomlčíme. Rozhodně však máme ze své více jak desetileté organizační činnosti bohaté zkušenosti, protože jako organizace jsme v přímém styku s exilem. Proto víme, co se v tomto exilu děje, neboť tomuto exilu nasloucháme, s ním mluvíme, známe jeho bolesti i radosti, potřeby i nedostatky, přednosti i vady a dle nich se snažíme u-měrnovat svoji činnost. Jedna z bohatých zkušeností, ke které nás dovedl právě onen přímý styk s exilem, je, že Rada S.Č. je dnes v širokých řadách jako vrcholný orgán exilu naprosto zdis-kreditována a zapomenuta. To proto, poněvadž Rada od sama počátku své existence postavila mezi prominentnost svého doži-votního složení a řadového exulanta zeď nezájmu o tohoto exu-lanta a za touto zdí do dnešního dne setrvala. Ptáme se: "Kolikráte za 12 let své činnosti se Rada obrátila k čs. exilu jako jeho vrcholný orgán? Kolikráte k němu manifestačně promluvi-la? Povzbudila jej v jeho tvrdém boji za existenci? Připomně-la mu smysl a účel exilu? Vybídla ho k vytrvalosti v odporu vůči komunismu? Nabádala k semknutí a táhnutí za jeden provaz? Dnes ovšem, kdy takové výzvy by bylo nejuvýše zapotřebí a kdy čs. exil by měl být zformován v jednom šiku po boku západního světa v postoji proti sovětské agresii, je už pozdě. Nikdo by totiž výzvu dnešní t.zv. Rady S.Č. nebral vážně, protože vše, co se exil o svém vrcholném orgánu dovídal bylo jen to, že je-ho členové se mezi sebou hádali kolik politických stran a jak mají být ve vrcholném orgánu zastoupeny, kdo a jakou bude mít posici, bude-li či nebude v příští republice zachován košický program a jiné nechtivosti. A při tom tento vrcholný orgán se ani jednou exilu nezeptal na jeho názor. A byly tu přece jeho organizace, ustavované ve stejné době jako Rada či jen o málo později! Kolikráte tyto organizace co nejvlastněji mluvčí exi-lu jako celku byly vyzvány k delegování svých zástupců do vý-konného orgánu Rady na př. do zastupitelstva? A nebylo by to bývalo spravedlivé? Nebylo by to bývalo d e m o k r a t i c k é ?

Ani jednou! Řadový exulant byl jen dobrý k tomu, aby se stal sice základním ale pak už jen mrtvým kámenem ve stavbě, do jejíchž plánů nemohl říci ani slovo natož pak snít o tom, že by do ní směl vejít. Byla doživotně vyhrazena prominentům... Bylo tedy jen docela přirozené, že prostý exulant se s nechutí od Rady odvrátil a přestal v ní vidět demokratický orgán, autoritu a symbol čs. dem. věci. Komunisté se alespoň formálními volbami dají lidem potvrdit v moci. Rada neuznala za vhodné ani toto.

Taková je naše zkušenost a takový je názor čs. exulantů v Australii, nejsilnější to, vedle USA, koncentrace čs. exulantského živilu ve světě. A soudíme-li podle zpráv, jež máme z jiných částí světa, je takový názor na Radu všude.

Píšete:

"Mne návrat ke vládě - a vetu - štyroch nikomu nezodpovědných bývalých stranických politikárov nedostačuje. Nedostačovalo to ani většině členov zastupitelstva a preto previedli zmenu stanov v tom smyslu, že výbor má byť demokraticky volený a má zodpovedať zastupitelstvu... Rád sa priznám, že som za túto zmenu od oligarchie či akčného výboru k demokracii pracoval od roku 1949, ačkoľvek som sa osobným i stranickým bojom vyhýbal....Tl, čo chcu v Rade byt, sa musia podvoliť demokratickej väščine - politikári to odmietaju."

Naše odpověď:

Chtít si utvořit nějaký obrázek o vývoji poměrů v t.zv. Radě S.Č. je asi totéž jako chtít pořídít zápis o schůzi asi 120 lidí, kteří jeden přes druhého neustále křičí, hádají se, obviňují jeden druhého, podávají si ruce ale vzápětí si vjedou do vlasů, jedni odcházejí, druzí přicházejí....nazvěme to nedůstojným mumrajem, pokud nechceme užít výrazu daleko přílehavějšího....hanbou třetího čs. odboje!

Stručně shrnuto, víme z historie Rady asi toto:

Vznikla po únoru 1948 z přípravného výboru, ustaveného ve Washingtonu na podnět dr. St. Osuského, který také byl jednomyslně zvolen jeho předsedou. O něco později, za nahodilé nepřítomnosti dr. Osuského byl předsedou zvolen dr. Petr Zenkl. Složení Rady mělo odpovídat politickým tradicím z domova, t. j. její páteř měly tvořit politické strany se svými předsedy /rozuměj ještě z Československa/ v čele, za přibrání t.zv. osobností, to vše při zásadě poměrného zastoupení Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusínů.

Prvotní složení Rady těmto předpokladům jakž takž vyhovovalo a Rada zahájila svoji činnost.

Ale už v lednu 1951 došlo k první roztržce, ale také k prvnímu znásilnění demokracie v demokratickém orgánu, kdy menšina se postavila proti většině a z Rady odešla. Pozdější slepení už bylo jen slepení, v němž demokracie pouze vegetovala, dušena manévrováním jedné skupiny, která se chtěla zmocnit veškeré moci stůj co stůj. A tak v loňském roce došlo - uvážíme-li zásady, za jakých Rada byla vytvořena - k jejímu faktickému rozpadu, když ji opustili vedoucí čtyř politických stran

/z původních pěti/, pp. Lettrich za dem. stranu slovenskou, Černý za stranu agrární, Procházka za lidovce a Majer za soc. demokraty. S nimi odešli i zástupci Podkarp.Rusínů pp. Fedinec a Bellus a další představitelé či zástupci dříve zmíněných čtyř stran plus t.zv. osobnosti jako Heidrich, Macek, Osuský a J. /Peroutka opustil Radu již dříve/. Z původních uznaných představitelů pol.stran zůstal tedy v Radě představitel jediný....dr.Petr Zenkl za stranu nár.socialistickou.

Říkáte, pane dr. Papánku, že Vám "návrát k vládě a vetu čtyř, nikomu nezodpovědných politikářů nedostačuje" Dříve zmínění čtyři vedoucí pol. stran však tvořili spolu s dr. Zenklem silnou pětku, páteř Rady. Vetovali-li tedy nějaký návrh nebo usnesení, vetovali jej d e m o k r a t i c k o u většinou!

Pravíte na jiném místě, že "ti, co chtějí v Radě být, se musí podvolit demokratické většině - politikáři to odmítají." Měli tedy někdo demokratickou většinu, byli to oni čtyři a odmítli-li někdo takové většině se podvolit, musel to být ze silné pětky politikář pátý....dr. Zenkl!

Než připustíme, že se v tomto pojetí demokratické většiny či menšiny mýlíme, že dr. Zenkl si počínal naprosto demokraticky a že čtyři politické strany se podvolily většině jedné strany a demokraticky z Rady odešly. Došlo tím ke zjevu, který jste popsal jako "změnu od oligarchie k demokracii." Oligarchie, jak známo, znamená vládu několika jednotlivců. Demokracie naproti tomu....vždyť v Radě však zůstal po odchodu čtyř představitelů pol. stran jen představitel strany páté, nár.socialistické? Máme tedy tomu rozumět tak, že oligarchie pěti stran přešla v demokracii ve formě vlády strany jedné, čili že jediné národně socialistická strana představuje demokracii?

Může se nám namítnout, že v nynějším složení Rady jsou zástupci všech pol. stran. Vraťme se na chvíli zpět do ČSR po únoru 1948. Gottwald vytvořil vládu, kde byli také zástupci strany nár.soc., lidové a soc.demokratické. Souhlasil dr. Zenkl jako uznaný vůdce strany nár.soc., že tuto stranu plnoprávně reprezentuje místo dr. Zenkla dr. Šlechta? Či Najman?

A ještě se nám může namítnout: v nynější Radě jsou také osobnosti. Ptejme se: kdo je osobnost? Někdo, kdo je pro své postavení, hodnost, činnost, schopnosti, vědomosti atp. všeobecně znám, doma i v exilu. V exilu mnoho osobností nemáme, ale nějaké přec jen máme: Papánek, Osuský, Heidrich, Macek, Peroutka... abychom zmínili ty nejznámější. Každý bude předpokládat, že tedy vedle politikářů /většina z nich je v exilu i domovu úplně neznáma/ najde v nynějším výkonném orgánu Rady ne jednu nebo dvě, nýbrž všechny osobnosti, které by se do něho vešly, poněvadž má systemisováno nejméně 23 míst...Podívejme se na to složení nynějšího výkonného výboru Rady a hledejme osobnosti....Nuže, z osobností, podtrhujeme z o s o b n o s t í, známých domovu i exilu tam najdeme osobnost jednu jedinou....dr.J.Papánka /aniž mu chceme lichotit/. A přec tam najdeme tři jména, jež jsou domovu známa: Horák, Luša a Povolný. Byla totiž uvedena mezi jmény redakčního kruhu koexistenčního čtvrtletníku SVĚDECTVÍ, vydávaného čs. exulanty v New Yorku, jehož 10.číslo z r.1959 bylo potupně apákováno na hranici protikomunistického slovníku. Zdejší na čtomoucku spětu s literárními škváry Ant.Zápotockého, Václava

Kopeckého a Zdeňka Nejedlého /jak máme zprávu z ČSR s příslušným komentářem, nad nímž se musí každý, upřímně cítící protikomunistický čs.exulant zardít hanbou/.
Nebudeme se zabývat otázkou platnosti či neplatnosti hlasování v t.zv. Radě po přechodu oligarchie k demokracii v ní, neboť nemáme k dispozici věrohodný materiál. Víme však, že svého času, při doplňování zastupitelstva o 24 nové členy, byli za Australii "zvoleni" pp.F.Nový a Ján Viola. O.F.Novém bude zmínka ve stati o koexistenci, J.Viola je Nového soupeřem. Jen pro počáteční informaci podotkneme, že F.Nový je vedoucím nár.soc. strany v Australii. V australské oblasti žije něco na 14.000 dem. Čechoslováku, tedy asi 1/5 exilu. A mají zde své exilové organizace, se stejným posláním, jaké má Rada S.Č. Nuže, tato Rada uvažuje o doplnění jednoho svého orgánu - zastupitelstvem z Austrálie. Avšak kým? Kdo v USA zná v daleké Australii nějakého schopného a spolehlivého exilového pracovníka?...V takovém dilemmu by bylo jen logické obrátit se na tamní exilové organizace a požádat je když už ne o přímé delegování tedy alespoň o doporučení kandidátů do zastupitelstva Rady. Výbor Rady přece nechce australskému exilu jeho zástupce nadiktovat, nýbrž jsme demokraté - nechat mu na vůli, ať si v Australii navrhnou své zástupce sami. /Tak bychom si to alespoň představovali my, prostí demokraté, nepolitikáři, neosobnosti/. Jinak však rozhodl demokrat dr.Petr Zenkl. Bez vědomí jednoho jediného čs.exulanta v Australii /vyjma oněch dvou šťastných/, bez vědomí jedné jediné čs.exulantské organizace/ a je jich tu pět a Ustředí/, byli do zastupitelstva Rady S.Č. "zvoleni" pp.F.Nový a J.Viola...oba věrní přívrženci dr.Zenkla. Neboť opět o dva spolehlivé hlasy v zastupitelstvu a tedy o "demokratickou" většinu více....

Pravíte: "Hneváte sa na Zenkla - áno má chyby a všeci ich máme, ale v zásadných veciach demokracie, čsl.jednoty, boja proti komunizmu i nacizmu a sudetským Nemcom a slovenským separatistom nenajdete v celom exilu pevnejšieho a jednoznačnejšieho človeka."

Naše odpověď:

Rádi přiznáváme dr.Zenklovi zásadnost ve věcech boje proti nacismu, Sudet. Němcům a sloven.separatistům. Ptáme se však: Musely odejít čtyři pětiny představitelů pol. stran a všechny ty osobnosti z Rady proto, že snad byli neonacisté? Či že prosazovali autonomii Sudet. Němců? Kladli podmínku samostatného slov. státu s Lettrichem na př. co Tiso?...Zásadnost v těchto otázkách nedělá v exilu z dr. Zenkla nějakou zvláštní výjimku, neboť v těchto bodech je - až na malé výjimky - zásadní každý řadový čs.exulant. Stejně tak je tento řadový exulant zásadní v otázce demokracie a boje proti komunismu, také až na malé výjimky...přívržence dr. Zenkla a dr. Zenkla samotného.
Dr.Zenkl a demokracie.

Konstatujeme, ale i žalujeme, že za 12 let svého předsedování se dr. Zenkl vždy choval nejvíce jako politikář, kterému šlo především o zajištění co největšího počtu přívrženců a tím posílce jakožto předsedy Rady. Tohoto přednostnímu zájmu obětoval jed-

notu vrcholného exilového orgánu, jeho vážnost a dobré jméno, jednotu exilu, důvěru domova ve vedení zahraničního odboje proti komunismu, důvěru západního světa v reprezentaci čs. dem. věci. V tom směru hledal a měl plnou podporu své strany, která šla tak daleko, že nejužší Zenklův spolupracovník a jeho osobní přítel, dr. F. Peroutka prohlásil:

" Naši přátelé z nár. soc. strany říkali nám v únoru 1949 a říkají nám dnes, že odejdou z Rady, jestliže dr. Zenkl nebude předsedou..... neboť on je symbolem revoluce. Kdo kdy rozhodl, že dr. Zenkl je symbolem naší revoluce? ....kdo nám řekl, že volíme nepostradatelný symbol a že se zavazujeme navždy? My tu stále slyšíme jen Zenkl, nikdo jiný nemůže být předsedou Rady....Dovoňte, abych řekl, že je to nesnesitelné. Tu mohou naši národně socialističtí přátelé vysvětlovat toto své stanovisko jakkoliv /zavedení funkčního období v Radě, pozn. pis./, mohou je ozdobovat citáty z knih, ale my víme, co to je: d i k t á t..."

Máme zjištěno, že dr. Zenkl sám resp. prostřednictvím vlivných členů své strany měl eminentní zájem na založení nár. soc. strany v Austrálii, která také jako jediná /pokus o založení živnostenská strana zde ztroskotala/ v Austrálii byla ustavena s přímým úkolem ovládnout zde čs. exil. A exponenti nár. soc. strany v Austrálii tento úkol důsledně plnili. Zanesli politikaření do exilových organizací a v dobýváních klíčových pozic si počínali tak, že exulanti, kteří cítili potřebu se sdružit, ale bez vlivů a zásahů politických stran, byli znechuceni a velmi často ztratili úplně zájem.

Cílem dr. Zenklova a jeho stoupenců bylo ovládnutí klíčových pozic v australském Ústředí čs. dem. organizací v Austrálii a na Novém Zelandě a do voleb do tohoto orgánu byly činěny přímé zásahy Zenklovy skupiny z Ameriky. Methodami, pro něž se hodí každý jiný název než demokratické, se jim s výjimkou prvního období vždycky podařilo obsadit nejméně předsednické místo a další důležité pozice. Když exponentovi Zenklovy skupiny v Austrálii, F. Novému, několikaletému předsedovi zdejšího Ústředí, byla pro jeho nedemokratický postup a činnost, jež bude zmíněna později /podrobnosti uvedeny v unorovém Věstníku našeho Ústředí/, vyslovena členskými organizacemi nedůvěra a vyzván k resignaci, zůstal ve funkci nadále. Když na valném sjezdu téhož Ústředí byl 75% většinou zvolen nový výbor a nový předseda, F. Nový prohlásil tento sjezd za neplatný, svolal sjezd svůj /t. j. zenklistů/ a dal se 25% menšinou zvolit za předsedu dalšího "australského Ústředí".

Toto vše bylo dr. Zenklovi známo. Avšak dr. Zenkl, o němž pravíte, že " v zásadních věcech demokracie ...nenajdete v celom exilu pevnejšieho a jednoznačnejšieho človeka", pevně a jednoznačně zavřel oči nad 75% většinou a pevně a jednoznačně potvrdil ze své funkce předsedy Rady 25% menšinu, t. j. potvrdil Ústředí F. Nového a J. Violy jako jediné právoplatné Ústředí v Austrálii a F. Nového jako jediného, právoplatného předsedu tohoto Ústředí.

Chcete i toto, pane dr. Papánku, nazývat projevem pevnosti a jednoznačnosti v zásadních věcech demokracie?

Dr. Zenkl jako bojovník proti komunismu.

Než zaujmeme stanovisko k tomuto bodu, citujme, co týž dr. Petr Zenkl napsal na adresu Sovětského svazu ve Svobodném slově z 25. května 1946, tedy v době, kdy se v ČSR ještě dalo mluvit o demokracii a kdy nebylo třeba Sovětskému svazu či komunismu vrtichvostit:

" N A Š E B R A T R S T V Í S E S O V Ě T Y .

Jde o věc takové důležitosti, že ochci osobně sdělití závazné stanovisko strany, schválené předsednictvem strany a opakuji, že je to stanovisko pro každého člena strany bezpodmínečně závazné. Nebylo jediného případu, kdy by se byl Sovětský svaz pokoušel jakkoliv působit na naše vnitropolitické rozhodnutí, jeho chování je i po této stránce přímo příkladem poctivého dodržování závazků. Proto jsme usilovali o rychlé uznání SSSR, proto jsme plně podporovali Benešovu politiku k tomuto uznání směřující a proto jsme odráželi útoky, vedené se strany české reakce na mladý, vyvíjející se socialistický stát.....Náš poměr k SSSR nesmí být kalen nedisciplinovanými výroky. Proti těm, kdo by se jich dopustili, bude strana postupovati jako proti škůdcům národa. Budou exemplárně pohnáni k zodpovědnosti. Tak, jako každý musí sám v sobě vidět obětavého pracovníka naší národní a socialistické republiky, tak stejně se musí každý z nás považovat za strážce čs.-sovětského bratrství."

Ani ne o dva roky později, kolem 19. února 1948, tentýž dr. Zenkl / obrácení Petra? / jako předseda největší nekomunistické strany, která postupovala jako proti škůdcům národa proti těm, kdož by nedisciplinovanými výroky kalili bratrský poměr k Sovětům, měl - jak dr. Zenkl sám konstatuje - nepříjemný /? pozn. pis./ úkol jednat s Valerianem Zorinem, vedoucím vyzvědačské centrály bratrského Sovětského svazu, protestovat proti porušení smlouvy o nevměšování a žádat bratra Zorina o sdělení, kdy vměšování bratrských soubřtů do našich vnitropolitických poměrů skončí. " Až toho nebude třeba, odpověděl Zorin s cynismem, který se stal typickým pro nový sovětský imperialism", jak si posteskli včerejší ještě bratr Sovětů, dr. Petr Zenkl ve vlastnoručním dopise, otištěném v Time ze 17.3.1961.

Nebylo toho třeba ani o týden později, kdy komunisté za pomoci "bratrského Sovětského svazu" se v ČSR zmocnili vlády, zatím co dr. Zenkl v téže době dlel v bezpečí kdesi na Moravě, kam po rozmluvě se Zorinem odejel, aniž komu, ani ne své straně, řekl slůvko o své rozmluvě se Zorinem resp. o pravém důvodu Zorinova příjezdu do ČSR. / to asi proto, aby strana proti němu, t.j. proti dr. Zenklovi, nepostupovala jako proti škůdci národa a exemplárně ho nepohnala k zodpovědnosti. /

Dr. Zenkl nevysvětlil své tehdejší podivné mlčení dodnes, ačkoliv byl o to z mnoha stran čs. exilovým tiskem žádán.....

O Vás, p.dr.Papánku, máme vědomost, že jste bojovníkem proti komunismu ještě dříve, než byla založena Rada a také svůj boj proti němu vedete prakticky jen mimo půdu Rady. Méně už víme o obdobné činnosti dr. Zenkla. Rozhodně však nám je znám jeho postoj ke koexistenci s komunismem a to jak ze zkušeností zde v Australii, tak z oficiálních zpráv z Rady samé.

Dr.Petr Zenkl a koexistence s komunismem.

I. Austrálie:

- a/ Rektor hudebního oddělení při universitě v Adelaide /Jižní Austrálie/ všeobecně známý extrémní levičák prof. Bishop, požádal sovětského houslistu Davida Oistracha /I/, aby mu doporučil učitele houslí pro zmíněné již učiliště v Adelaide. Oistrach doporučil pražského Jáška, který místo přijal /viz pražský Czechoslovak Life, duben 1960/.
- b/ Z podnětu téhož prof.Bishopa uspořádala adelaidská universita ve dnech 15.7. - 1.8.1959 Festival české hudby, který pražská vláda sponsorovala a obeslala mimo jiné také "hudebním theoretikem", komunistou Ecksteinem z Prahy / citováno z oficiálního programu Festivalu, str.3./:
- " In the gathering of our forces to present this music, we have been greatly encouraged by the Government of Czechoslovakia who, in addition to making scores and parts available to us, has sent dr. Pavel Eckstein ....to give three lectures on Czech music..."
- c/ Prof.Bishop vyzval k účinkování na Festivalu také čs.exulant. klub v Jižní Australii, jehož předsedou byl dříve již zmíněný Zenklův stoupenec F.Nový, v té době též předseda Ústředí čs. dem. org. v Australii a na N.Zelandské. Nový, ačkoliv věděl, o jaký podnik šlo, ačkoliv byl upozorněn na jeho pozadí i účast a podporu pražské vlády, pozvání přijal a čs.exulantský klub na Festivalu vystoupil/citujeme z oficiel.programu Festivalu, str.10 :
- " Elder Hall-Wednesday, July 29-8.00 p.m. Folk Dances and National Songs, members of the Czechoslovak Club of South Australia.Followed by Films from Czechoslovakia..."
- d/ Den, resp. večer před účinkováním čs.exulant.klubu měl v seri přednášek projev "hudební theoretik" komunisty Eckstein z Prahy, projev veskrze politický, v němž vyzdvihl zásluhy Sovět. svazu atp.
- F.Nový v zahajovacím projevu před vystoupením čs.klubu učinil tento projev./citováno v původním anglickém znění/:
- "The Czechoslovakian Club and our community in South Australia do wish to express our gratitude and thanks to the University of Adelaide and Professor Bishop for the introduction of this Festival of Czech Music, played in Australia for the first time. We free Czechs and Slovaks as our contribution to this occasion did prepare childrens songs and our national dance called Beseda, meaning social entertainment, or party. The children will sing village song. Beseda will be danced in national costumes as we used to do it at home. The piece on desire of our national writer Jan Neruda was composed by Ferdinand Kellner in 1863 and danced in Prague for the first time with a great succes."

.Nový jako předseda čs.exul.klubu, jako předseda vrcholné čs. exul. organizace v Australii a na N.Zelandě a tedy mluvčí čs. exilu v této oblasti, jako člen zastupitelstva Rady S.Č. a je- jí "pověřenec" pro Australii, měl v zahajovacím projevu ojedí- lou příležitost, aby, využívaje svobody slova v dem.zemi, z té- že platformy odpověděl na politický projev komunisty Eckstei- na vysvětlením, proč Free Czechs and Slovaks jsou v Australii, proč se sdružují v kluby a že posláním těchto klubů není jen tancování Besedy a zpívání národních písní, nýbrž také účinná akce proti komunismu, který pod pláštěm hudebních festivalů je upašováván do zemí Západu /důkaz:vrčejší projev komunisty Ecksteina, který s hudbou neměl nic společného/. Namísto toho Nový za uspořádání takové příležitosti pro propagaci komunis- mu poděkoval a zdůraznil přínos Free Czechs and Slovaks to this occasion.

Svoji ignoranci Nový dokumentoval tím, že děkoval za uspořádá- ní Festivalu "of Czech music played in Australia for the first time." Netřeba polemizovat s takovým nesmyslným prohlášením. Světovou úroveň české hudby a českého hudebního umění v Austra- lii šířila mnoho a mnoho desítek let zpátky Emma Destinová, Jan Kubelík, v novější době dirigenti Rafael Kubelík, Suskünd, Pe- kárek, Firkušný, díla českých skladatelů najdeme v australských koncertních a rozhlasových programech dávno před komunisty spon- sorovaným festivalem v Adelaide.

e/ Vystoupení čs.exul.klubu na komunisty sponsorovaném podniku vy- volalo v čs.veřejnosti v Australii / a soudě podle zpráv, i v jiných částech světa/ vlnu odporu, bylo kritizováno i jinými protikomunistickými národnostmi v exilu, bylo předmětem ne-li- bých komentářů v poslaneckých kruzích austral.federál.parlamen- tu /viz fotokopii dopisu federál.poslance D.J.Killena/. Tři ze čtyř členských organizací Ústředí čs.dem.org. v Austra- lii a na N.Z. vyslovily nesouhlas s účinkováním členské organi- sace na Festivalu a Novému jako předsedovi Ústředí vyslovena nedůvěra.

ČS.ZPRAVODAJ, bulletin, vydávaný Free Europe Committee v New Yorku, citoval v č.258 z 15.září 1959 komentář pražského roz- hlasu k Festivalu v Adelaide, z něhož citujeme:

" Úspěchy našich /rozuměj čs., pozn.pis./ jsou tak průkaz- né, že dnes na příklad můžeme hovořit o festivalu české hudby v Australii. A toto není invaze vpravdě kulturní, ale politická, jejíž význam se bude stále patrněji pro- jevovat."

Jaké stanovisko zaujal výkonný výbor Rady S.Č. ke stížnostem, zasláným mu ve věci účinkování čs.exul.klubu na komunisty sponso- vaném podniku?

VÝKONNÝ VÝBOR RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKÁ V TOMTO ÚČINKOVÁNÍ NESHLEDAL NIC ZÁVADNÉHO, POSTUP F.NOVÉHO JAKO PŘEDSEDY KLUBU I JAKO ČLENA ZASTUPITELSTVA RADY SHLEDAL SPRÁVNÝM A DAL OSTROU DUTKU TĚM, KDOŽ ONO ÚČINKOVÁNÍ KRI- TISOVALI!

Příslušný přípis v tomto smyslu podepsali za výkonný výbor Rady Svobodného Československa předseda DR.PETB ZENKL a místo- předseda DR.JURAJ SLÁVIK !!!

Ptáme se Vás, p.dr.Papánku, který koexistenci ve svém dopise odsuzujete a žádáte, aby se proti ní něco dělalo:

1./ Bylo svrchu vylíčené účinkování čs.exulant.klubu na komunisty sponsorovaném podniku, kvalifikované čs.exil.veřejnosti, čs.exil.tiskem, jinými národnostmi, austral.poslanci, pražskou komunist.propagandou náležitě využité....bylo aktem koexistence nebo nebylo?

V případě, že dle Vašeho názoru nebylo, čili že se čs.exil, čs.exil.tisk, jiné národnosti, austral.poslanci, Free Europe se mylili a pražský rozhlas se blamoval... co tedy vlastně koexistence je? Co zakládá její skutkovou podstatu?

2./ V případě, že dle Vašeho názoru účinkování čs.klubu na podniku, jak svrchu uvedeno, nutno kvalifikovat jako akt koexistence s komunismem: Je dr.Zenkl, který toto účinkování schválil a jeho kritiky odsoudil, je pro koexistenci nebo proti koexistenci?

S odvoláním na závěr Vašeho Dopisu, že rád vysvětlíte, cokoliv si budeme přát, prosíme, pane dr. Papánku, abyste nám jasně a přímo odpověděl na shora uvedené otázky, jako jste se jasně a přímo vyslovil ve svém dopise proti koexistenci.

II. Dr.Zenkl a koexistence s komunismem v USA.

Ve svém dopise, p.dr. Papánku, v souvislosti Rady se čtvrtletníkem Svědectví, konstatujete:

"K Svědectví sa dr.Zenkl choval vždy rezervovane."

Naše odpověď:

Svědectví, jak je i Vám známo, razí otevřeně koexistenční linii a proto Vy sám, jak ve svém dopise prohlašujete, jste se od Svědectví odpoutal. Reservovanost dr. Zenkla vůči Svědectví se projevila tak, že PŘIBRAL TŘI Z JEHO VEDOUČÍCH REDAKTORU DO VÝKONNÝCH ORGÁNU SVÉ RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA!!!

Ptáme se:

a/ zdiskreditoval dr.Zenkl Svědectví tím, že přibral jeho tři redaktory jako čelné funkcionáře Rady nebo tím zdiskreditoval Radu?

b/ Posílil dr. Zenkl přibráním propagátorů koexistence s komunismem Rady posici této Rady jakožto předního bojovníka proti komunismu, v očích domova, exilu a světa, o němž sám ve svém dopise v odstavci o koexistenci pravíte, že " sa na nás dívá kriticky"?

c/ Maje průkopníky koexistence jako své nejužší spolupracovníky: JE DR.ZENKL PRO KOEXISTENCI NEBO PROTI KOEXISTENCI ?....

Prosíme, abyste nám také na tyto otázky přímo a jasně odpověděl, poněvadž svět se na nás dívá kriticky!

Vaše konstatování:

" Svědectví však nemá nič spoločného s Radou slobodného Československa."

Naše odpověď:

má. Tři redaktory ve výkonném výboru t.zv. Rady svobodného Československa.

Vaše konstatování:

"Našou povinností je - a tu mám na mysli exil i domov - ntečo proti komunismu a koexistenci konat. Často mám pochybnosti či tuto povinnost všetci plníme a slobodný svet sa na nás dívá kriticky."

Naše odpověď:

Souhlasíme s Vámi do poslední písmeny, upřímně, a neváhnáme říci, s nadšením, neboť zde se s Vámi setkáváme na cestě, po které má jít celý čs. exil: něco dělat proti komunismu a koexistenci. **OPAKUJTE VSAK, prosíme, TATAŽ SLOVA DR. ZENKLOVI!** Opakujte je, a hodně důrazně, také v zastupitelstvu!

Vy máte pochybnost, zda tuto povinnost, boj proti komunismu a koexistenci, všichni plníme. My máme j i s t o t u, že nikoliv a že je to právě dr. Zenkl a jeho t.zv. Rada S.C., který tuto povinnost neplní, naopak s koexistencí souhlasí, s koexistenčníky spolupracuje a jako tribuny používá listu, který ve svém záhlaví / melbournský Hlas domova, č.11 z 29.května 1961/ tučně vytiskne toto koexistenční stanovisko k poslání a činnosti exilu.

"Ideální exulant není žádné politické dítě a proto ví, že v cizině a z ciziny svou starou vlast neosvobodí. Proto realisticky tvrdí, že "něco dělat" mohou jen lidé doma. Tento jeho realismus ho chrání, aby neudělal něco špatného, takže může s dobrým svědomím hubovat na hrstku těch, kdož se ještě o něco pokoušejí..." !!!

Podáváte, p.dr.Papánku, ve svém dopise stručný výčet své práce. Oceňujeme ji a vážíme si jí a jsme Vám za ni vděční....tam, kde ji konáte jako dr. Papánek mimo t.zv. Radu S.Č. Máme výhrady proti Vaší osobě jakožto členu Zenklovy Rady S.Č./ o níž ostatek sám ve svém dopise pravíte, že jste v ní " často s velkým sebazapřením"/. Podotkl jeden z členů našeho předsednictva, když byla diskutována Vaše přítomnost v současné t.zv. Radě Svobodného Československa:

" Dr.Papánek mi dnes připadá jako Jan Masaryk v Gottwaldově vládě po unoru 1948. Jan Masaryk chtěl alespoň něco zachránovat..."

Je v tom hodně, ne-li celá tragická pravda jednoho z nejschopnějších mužů v třetím čs. odboji, dr. Jána Papánka.

V závěru bychom chtěli na Vaši adresu, p.dr.Papánku, říci asi toto:

Nemáme vůči Vám výhrad a vysoce si Vás vážíme jako dr.Papánka, bojovníka za čs.dem.věc mimo t.zv. Radu S.Č. Máme výhrady proti dr. Papánkovi jakožto členu skupiny, která neoprávněně nese - a tím klame domov, exil i demokratický Západ - název: Rada svobodného Československa. Vy jste diplomat a ne politikář. Jako takový buďto jste se stal obětí politikářských pletich, které jsou veřejně známy ale unikly Vaší pozornosti/ poněvadž politikářem nejste/, nebo Vám zná-

my jsou, ale dáváte v oběť své dobré jméno jenom proto, že v Radě, /poněvadž jiný reprezentační orgán čs. dem. věci tu zatím ještě není/ máte alespoň nějakou oficiální základnu, z které také můžete svůj boj za čs. dem. věc vésti. Proto se i snažíte tuto Radu hájit. Než - a tu na Vás apelujeme jako na zkušeného diplomata a státníka:

Může mít západní svět, který k zastavení komunistické útočnosti musí počítat i s válkou a na ni se vážně připravuje, může tento dnes naprosto protikomunistický a na komunismus správnými očima hledící Západ, mít důvěru ke spojenci / a my přec se chceme považovat za spojence Západu !/, jehož současné jediné reprezentační těleso, Rada svobodného Československa, je složeno více jak z poloviny, včetně svého předsedy, z přívrženců koexistence s komunismem? Do jak trapné situace můžete být uveden Vy sám, když budete na př. americké vládní činitele ujišťovat o naprosto protikomunistickém postoji Čechoslováků-exulantů a Američané Vám mohou dokázat, že tomu tak není? Že více než polovina vrchního orgánu těchto Čechoslováků je pro koexistenci s komunismem? /a je tomu tak, neboť přijetí tří koexistenčních redaktorů ze Svědectví muselo být schváleno většinou zastupitelstva!/.
O TOMTO SLOŽENÍ NYNĚJŠÍ RADY SE PŘÍSLUŠNÁ AMERICKÁ MÍSTA DOZVÍ!

Proto, chceme-li si získat plnou důvěru západního světa a nemají-li být zájmy čs. dem. věci ohroženy

RADA SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA V DNEŠNÍM SVĚM SLOŽENÍ NEMUŽE A NESMÍ MLUVIT JMÉNEM PROTIKOMUNISTICKÉHO DOMOVA, JMÉNEM PROTIKOMUNISTICKÉHO ČS. EXILU, JMÉNEM ČS. DEMOKRATICKÉ VĚCI !

Za tím půjdeme všemi prostředky a do všech důsledků!

Pane dr. Papánku! Víme, že s mnoha věcmi v Radě nesouhlasíte a že - jak se zmiňujete- jste v ní často s velkým sebezapřením. Uvědomte si, že Vy zůstanete dr. Papánkem i bez Zenkla a jeho skupiny, ale že dr. Zenkl a jeho skupina budou ničím bez dr. Papánka. Proto si Vás tato skupina drží jako jedinou schopnou osobnost. Uvědomte si také, že s výjimkou hrstky zenklistů, nikdo dnes za t.zv. Radou S.Č. nestojí, naopak všichni jsou proti ní!

A ještě jednu věc si uvědomte: právě proto, že jste dr. PAPANKEM, máte dvoj- a vícerozásobné závazky vůči domovu, exilu a čs. dem. věci !

Budeme Vám poděční za Vaši odpověď a zastáváme
krajanským pozdravem ze:

Ústředí čs. dem. organizací v Austrálii a na E. B. Kanadě:

Stanislav Pokorný
předseda

Josef Vaněk
tisk. referent

dr. Ignác Schwetz
jedenatel

Brisbane, srpen 1961.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ.

ÚSTŘEDÍ.

Podle usnesení sjezdu Ústředí ve dnech 17. a 18. září 1960 v Sydney byla pro členské organizace Čs.nár.sdružení v Melbourne a pro Čs.klub v Jižní Australii rezervována místa a funkce v ÚVV.

Tyto dvě organizace, jsouce pod vlivem osob, kterým nejde o jednotu a zájmy exilu, nýbrž o zájmy stranicko-politického bloku a prestyž jednotlivců, se odštěpily a vytvořily vzdoro-ústředí.

Stanovy Ústředí Hlava II., § 5, odst. e/ praví:

"Žádná členská organizace Ústředí nesmí být členem jí nadřazené jiné organizace."

Porušením tohoto ustanovení se Čs.nár.sdružení v Melbourne a Čs.klub v Již. Australii samy vyloučily z členství v Ústředí na dobu, po kterou budou v rozporu se svrchu citov.zněním stanov.

Doplnění členů ÚVV o místa, rezervovaná oběma zmíněným organizacím, jsou předmětem jednání.

V posledním oznámení členů ÚVV /Věstník Ústředí, únor 1961/ nebyl uveden p.Jaroslav Želina za NSW. Oznámení se tímto doplňuje.

Předseda Ústředí S.Pokorný a tisk.ref. J.Vaněk byli spolu s představiteli jiných národností pozváni na poradu k federál.postanci D.J.Killenovi. Bylo jednáno o postupu proti komunisticke propagandě v Australii.

Ústředí zaslalo jménem dem.Čechoslováků v Australii a na Nov.Zelandsě soustrastný projev Rafaelovi Kubelíkovi k úmrtí jeho manželky, houslové virtuosky Ialy Bertlové.

V reportáži o životě Čechoslováků v Queenslandu, připravené tisk.ref. Ústředí J.Vaněkem, pro Radio Free Europe, byl i interview s předsedou Ústředí S.Pokorným, který jménem Čechoslováků v Australii a na N.Zel. pozdravil domov se zvláštním zřetelem na současnou situaci, vytvořenou otázkou Berlína.

N.S.W. /Čs.nár.sdružení v Sydney/

Na valné hromadě 6.června 1961 byl pro další funkční období zvolen tento výbor:

Předseda: Dr.Bedřich Mikl, místopřed.: Dr.C.R.Sudek

jednatel: J.E.Vřečonka, pokladník: J.Reinerová.

Ostatní funkcionáři a členové výboru: I.Kantůrek, F.Kubinyi, J.Želina, D.Lupínková, J.Čáp, Ing.V.Moravec, D.Hála, J.Štícha, B.Gabriel, M.Kubelková. Náhradníci: Zd.Veselý, F.Kunc, Bl.Moravcová, J.Nýpl, D.Želinová.Rev.úctů: J.Dvorský, M.Kadavá.

Delegáti do Ústředí: dr.B.Mikl, Dr.C.Sudek, J.Vřečonka, J.Čáp, Ing.V.Moravec, J.Želina.

Krojová skupina se 3.června sučastnila I.plesu Cultural Federation of Europeans in Australia v Paddington Town Hall, jehož předsedou je Čechoslovák J.Kubíček.

Táž skupina účinkovala 7.června t.r. v televizním pásmu na stanici 7 v Sydney o životě a úspěších T.Batl.

Victorie /Melbourne/

Čs.koordinační výbor v Melbourne se aktivně účastnil protikomunistické kampaně před volbami do The Australian Railway Union/ Koordinační výbor při této příležitosti zdůrazňuje, že boj proti komunismu v austral. uniích by se měl stát záležitostí každého dem. Čechoslováka. Výbor sám se této činnosti věnuje již po několik let v úzké spolupráci s protikomunist. nár.skupinami a organizacemi i s austral. protikomunist.odboráři.

Další akce je připravována na říjen t.r. Zájemci o spolupráci ve Victorii nechtě se hlásí na adresu tohoto Věstníku.

Queensland /Brisbane/

Na valné hromadě 4s.klubu v Qld, dne 20.5.1961 byl zvolen tento výbor pro funkční období 1961 -1962:

Předseda: S.Pokorný, místopřed: A.Rada, jednatel: J.Vaněk, pokladník: J.Mucek.- Členové výboru: O.Roth, K.Ulver, J.Nový O.Žitný, J.Novotný, J.Horák,-Rev.učtu: Dr.H.Bor, O.Šarek.

Porady u posl.Killena /viz pod Ústředí/ se za klub účastnili J.Mucek a O.Roth.

Klub pořádal 28.7.t.r. úspěšnou Annenskou pout.

Jižní Australia /Adelaide/

Po dva roky trvajícím popírání, že vystoupení Čs.klubu v Adelaide na hudebním festivalu v r. 1959 tamtéž, nemělo nic společného s komunismem, pořadatel tohoto vystoupení, F.Nový, konečně přiznává pravý stav věcí. V dubnovém Věstníku z t.r., vydávaného skup.Nového, se připouští, že vystoupení Čs.skupiny v Elder Hall, se dělo za asistence členů úřadu, který sleduje činnost komunistů v Australii. Nového Věstník podotýká, že členové onoho úřadu obsadili i vchod do sálu.Čímž o charakteru celého podniku už nemůže být pochyb.

-o-o-o-

Z tiskového referátu Ústředí.

Poslední vydání Věstníku tohoto Ústředí vyvolalo nečekanou odezvu nejen v organizační oblasti, t.j. v Australii a na N.Zelandsu, nýbrž i v jiných částech světa, zejména statě Věstníku o vrcholném orgánu exilu a o nepopulárním případě adelaidského festivalu. Redakce nemohla bohužel vyhovět žádostem dalších zájemců o Věstník, neboť i rezervní čísla byla rozeslána, proto se ještě jednou touto cestou omlouvá.

Dnešní Věstník je rozeslán v nákladu 1250 výtisků opět do celého světa. Reservní výtisky jsou tentokrát k dispozici.

Naše Ústředí není dotováno z nějakých zájmových fondů, neboť je úplně neodvislé a nepodléhá žádné organizaci nebo skupině Čs. exilu nebo mimo něj. Po stránce finanční je ve své činnosti odkázá-

no pouze na příspěvky od členských organizací. Náklady, spojené s vydáváním Věstníku a jeho rozesíláním hradí jednotliví exiloví pracovníci ze svých soukromých prostředků. Čs. exilová veřejnost má z obsahu Věstníku nejlepší příležitost přesvědčit se, oč toto Ústředí usiluje a jaký je jeho program: co největší jednota čs. exilu, jeho důstojná reprezentace a tím i hájení čs. dem. věci na mezinárodním fóru, boj proti komunismu a všem jeho odrudám a proti koexistenci s komunismem.

V uvážení toho všeho, obracíme se k čs. exilové veřejnosti v celém světě s výzvou, aby toto naše úsilí podpořila mravně i peněžitými příspěvky na Tiskový fond Ústředí. Bude tím umožněno častější vydávání Věstníku a tím intenzivnější práce pro čs. dem. věc. Příspěvky budou v každém vydání Věstníku zveřejněny.

Prosíme také o další adresy zájemců. Věstník zasíláme zdarma do celého světa.

Redakce s povděkem také uvítá příspěvky a diskusní náměty pro přílohu Věstníku, jak bude zmíněno na jiném místě.

Tiskový referent ÚVV.

D I S K U S E

Literární příloha Věstníku Ústředí
Čs. dem. organizací v Australii a na N.Z.

Box 19 P.O. Rocklea East
Brisbane, Australia

Řídí Tiskový referent ÚVV
Josef Vaněk

ÚVODEM.

Aby bylo možno zaujmout stanovisko k různým aktuálním otázkám, týkajícím se čs. exilu a současných událostí vůbec či reagovat na dopisy čtenářů resp. jejich názory zveřejnit a vyvolat tak o nich rozpravu v tisku, zahajujeme dnešním číslem vydávání literární přílohy DISKUSE, jakožto nezávislé přílohy Věstníku našeho Ústředí.

Příspěvky jsou vítány, redakce si však vyhrazuje uveřejnění pouze takových, které budou věcné a aktuální.

Poněvadž máme obsáhlý styk se zámořím, jsme ochotni zavést redakční listárnu zejména k pomáhání zjišťování adres čs. exulantů ve světě.

Adresa DISKUSE: Box 19, P.O. Rocklea East, Brisbane, Australia.

Spolupráci vítá a za ni předem děkuje

Tiskový referent ÚVV.

GRADUALISMUS V THEORII A PRAXI.

Šefredaktor čtvrtletníku SVĚDECTVÍ, který již od r.1957 propa-
uje t.zv. gradualismus, Pavel Tigríd, vydal v minulém roce knihu #MARX NA
RADČANECH, která je obhajobou gradualismu.

Pokusíme se nejdříve nejtypičtějším citáty z Marx na Hradčanech
kázat, co gradualismus je a potom k němu zaujmout kritické stanovisko.
snažšímu pochopení seřadím citáty - beze zřetel na jejich sled v knize,
bychom alespoň zhruba dostali základní aspekty gradualismu:

- a/ Co Tigrída ke gradualismu vedlo,
- b/ gradualismus - komunismus - ČSR
- c/ gradualismus - exil.

d a/ "Od smrti Stalinovy a zejména od r.1956 se mnohé změnilo v zemích
střední a východní Evropy a také ovšem v komunistických stranách a
v Sovětském svazu samotném....

A přece zřetelně cítíme, že se něco stalo v těch deseti letech, co
se nás bezprostředně týká, co ovlivňuje naši volbu, co dává některým
našim ideálům neomylně dunivý pasbuk frází, co na každém kroku nastá-
vuje protivné zrcadlo skutečnosti vžitým představám a usvědčuje nás
ne-li z nepoctivosti, tedy aspoň z intelektuální pohodlnosti...

Co si se změnilo od r.1948 také v Československu....

Pod povrchem železných opon, studených válek a ideologických škarp
zdá se formovat jakési společenství, jehož hranice jsou zcela odliš-
né od těch, které dělí náš politický svět....

Politicky pak "nový kurs", nastolený v r.1953, umožnil vznik a po-
stupné sílení opozice uvnitř strany, opozice straníků. Tato opozice
saznamenala své zisky a ztráty; bylo jí možno likvidovat, ale nikdy
zlikvidovat, je dosud nejrealnější politickou nadějí na to, že se i
KSČ jednou zbaví svých fosilních stalinců a vydá se "vlastní cestou
k socialismu.....

"Nový kurs", projevující se po Stalinově smrti a zejména po XX.sjez-
du v Československu a v ostatních zemích sovětského bloku, a s ním
postupující mezinárodní uvolnění....měl pronikavý vliv také na poli-
tickou emigraci ze zemí střední Evropy. Přivodil v ní opravdu zásad-
ní rozkol patrně trvalého rázu....

Byly v památném roce 1956 chvíle tak nadějně a zvěstující změnu, že
si čs.emigranti veřejně mohli položit otázku, zda opravdu jsou dosud
v exilu....

d b/ Moderní revisionismus je vč. svém jádře hnutí komunistů uvnitř strany,
hnutí, které může získat podporu širokých lidových vrstev a sympatie
v nekomunistickém světě...

V Československu není důvodu, proč by se při generačním střídání ...
nedostali k moci také ti soudruzí, kteří v revisionistických tenden-
cích nevidí síly ohrožující, ale naopak posilující vliv, oblíbenost,
délnot a dynamiku vedení...

nikoli v pokračující ideové sterilitě, nikoli v posílení oportunis-
tických, švejkovských cynických elementů v KSČ, ale v jejich zneškod-
nění, v růstu a nástupu poctivých, myšlenec humanistického socialismu

skutečně oddaných, překonanými názory i omyly v minulosti neposkvrněných soudruhů by měla být naděje čs. komunistů.....

Gradualistická koncepce spatřuje v trvalém zmírnění mezinárodního napětí sám předpoklad k růstu svobody z vlastních vnitřních sil v zemích, kterým vládne komunistická strana, dokonce i sil v kádrech této strany .....

Dejme tomu, že průběh i rychlost celého procesu uvnitř strany budou rozhodným způsobem ovlivněny účastí nebo pasivitou, pochopením nebo lhostejností, nadějí nebo resignací lidu českého a slovenského národa. Z toho vyplývá, že zájmy lidu a zájmy revisionistů v určitých chvílích a situacích splývají, kryjí se a doplňují. .... Pujde pak o to, zda dojde k souladu, ke koordinaci reformních sil ve straně i mimo ni. Tím okamžikem. Tím okamžikem také revisionismus nabude plné funkce společenské i národní síly. Je neobyčejně důležité, aby se tomu rozumělo, u nás i v širším světě. ....

Dvacet let míru ve světě znamená, že situaci ve střední a jihovýchodní Evropě lze změnit jen jednáním a dohodou mezi západními velmocemi a Sovětským svazem nikoli silou.... znamená to také, že některé změny, zejména v hospodářské a sociální oblasti, které komunismus u nás uvedl v život, zůstanou změnami trvalými...

Bezprostřední budoucnost čs. lidu je úzce spojena s tím, zda revisionistickým silám se podaří pronikat hlouběji a šířeji do orgánů strany, masových organizací, odborových a mládežnických svazů a nakonec i do sídla moci ve státě, do vedení KSČ. Takové úspěšné pronikání, měnící se v pozvolné přejímání moci ve státě, může být úspěšné jen tehdy, bude-li mít podporu v masách, nejen v dělnictvu, ale ve všech vrstvách.....

Je otázkou, zda čs. vysílání Svobodné Evropy a ostatní rozhlasové stanice tyto změny správně postihly, zhodnotily a vyvodily z nich správné důsledky....

ad c/ ... "neuprosní" exilové politikové vidí jen "komunisty" a "demokraty" a odmítají i jen rozhovor s těmi, kteří možná jsou nositeli stranických legitimací či stranických funkcí, kteří však z vnitřního přesvědčení, z poznání, usilují o revisi jak theorie tak praxe komunismu. Gradualisté neodmítají tento rozhovor, naopak vítají jej: může totiž vésti k trvalému dorozumění..."

II.

Kritické zhodnocení gradualismu.

Úvodem, dříve ještě než necháme samotného autora klasifikovat povahu svého díla, klasifikujme je sami, abychom tím sebekritiku autora nikoliv vyvrátili, nýbrž podpořili. Nuže...: na vše, co Tigríd o gradualismu říká a chce jím docílit, se hodí jedno rčení: přání je tu otcem myšlenky. / dodejme v závorkách, že je to přání špatné. /

Tigríd sám své theorie označuje pouze jako "pokus o osobní svědectví, se všemi nedostatky takového svědectví: jeho subjektivitou pohledu, zkušeností, práva se mýlit a práva ostatních všechny chybné uzavěry kritizovat nebo odmítnout." Ovšem na této subjektivitě svého pohledu, na neznalosti a právu se mýlit, Tigríd staví něco, co má být velmi objektiv-

ní a konkrétní, to jest: naše politika vůči komunismu!... A v tom vidím základní nedostatek jeho gradualismu a jeho přímo absurdnost. Tigríd na jedné straně mluví o tom, že "coś se děje...co je dosud těžko postižitelné", ale na druhé straně žádá, aby jeho theorie, z tohoto "těžko postižitelného" odvozená, byla prováděna v praxi! Už proto Tigrídův gradualismus jako politický program, je nelogický a nerozumný a lze jej pouze nazvat politickým hazardem. Boj proti komunismu jako takovému musí mít pevné základy. Z pouhého subjektivního názoru, z neznalostí, z pouhého zachycení něčeho mlhavého, co ještě ani Tigrídovi není jasné, z toho nemůže ani protikomunistický domov, ani čs.exil ani demokratický svět dělat praktické a konkrétní uzávěry pro politický program či přímé akce. Tigríd se v Marzovi na Hradčanech nutně jeví jako -mírně řečeno - extrémně levý socialista, ovládnutý strachem, aby t.zv. "socialistické vymoženosti" komunistického režimu nebyly nějakým převrácením smeteny. Proto zdůrazňuje, že ekonomická a sociální zařízení by měla zůstat i po event. pádu režimu. Tento strach pak Tigrída vede k tendenčnímu a ukvapenému posuzování skutečnosti, k přílišnému zjednodušování spleťtých procesů a k nedůsledným uzávěrám.

Změny se pochopitelně dějí všude, na obou stranách "železné" opony. Jde jen o to správně je hodnotit. V jakýchkoliv však změnách v zemích za "železnou" oponou vždy třeba hledat komunistický záměr! Kruščev se domnívá, že se blíží doba světového komunistického panství /on sám prý se ještě toho dožije!/. Domnívá se však, že to byl stalinismus, který svou povahou byl překážkou v dosažení tohoto cíle. Proto volí jinou cestu, než jakou téhož cíle chtějí dosáhnout Stalin. Chruščev po několik let servíroval světu komunismus jiný, zbavený stalinské krutosti a bezohlednosti, komunismus humanitní, koexistenční. Současná doba /nehledíme-li na stalinské metody, jimiž Chruščev zničil maďarský pokus o "jinou" formu komunismu/ ukazuje pravou tvář Chruščevova "humanitního" komunismu.

Uvolnění a tání, o kterém Tigríd píše, je uvolnění záměrně plánované a důkladně kontrolované a mohli bychom o tom snést řadu důkazů. Tigríd se dokonale mýlí, jestliže v t.zv. tání a uvolňování vidí přirozený vývoj uvnitř komunismu. Toto "tání" a "uvolnění" smátlo některé lidi doma. Byli to na př. čs. spisovatelé a studenti, kteří tání a uvolňování chtěli využít ke kritice režimu. Osud oněch pokusů je velmi dobře znám, tak jako je znám osud maďarských komunistů, kteří se chtěli dát na cestu "vlastního socialismu". V komunistických stranách všech zemí se čas od času "vytvorí" frakce ať už ideologické nebo usilující o uchycení moci. V komunistických stranách všech zemí jsou však čas od času také čistky, kterým uchylkáři padnou za oběť. Nemůže být pochyb o tom, že dříve či později by jim padli za oběť i revisionisté v KSČ, poněvadž jakýkoliv revisionismus v komunistických stranách sovětských satelitů neujde pozornosti Moskvy. Moskva to je, která dělá program strany, nikoliv KSČ. Proto i kdyby revisionistické snahy začaly v KSČ nabývat vrchu, Moskva zasáhne, jako zasáhla v Maďarsku! Z tohoto hlediska by bylo i naprosto neúčelné vybízet k revisionismu v ČSR na př. prostřednictvím rozhlasu Svobodné Evropy nebo Hlasu Ameriky, jak Tigríd doporučuje. Nejen to. Taková akce, prováděna rozhlasem ze Západu, by mohla vnitřně zlomit opravdové antikomunisty doma, protože ze západního rozhlasu čerpají sílu a mají v něm oporu pro svůj protikomunistický postoj. Uslyší-li ze západu pokyn, aby do komunistické strany vstupovali, s tendencí nikoliv ipšých tak řekl/destruktivní nýbrž pouze revisionistickou, mohou v tom vidět - právě proto, že to hlásá Západ resp. čs.exil- že komunistická strana a tedy komunistický režim tu je, aby zde zůstal, byť i v nějaké jiné formě.

V poněru k exilu: Tigríd tvrdí, že jeho gradualismus způsobil rozkol v exilu a že je to rozkol trvalého rázu, na gradualisty a "neupos-

né? Ti "neúprosní" nechtějí mít s komunisty nic společného, kdežto gradualisté si rádi pohovoří s

"těmi, kteří možná jsou nositeli stranických legitimací či stranických funkcí, kteří však z vnitřního přesvědčení, z poznání, usilují o revizi jak teorie, tak praxe komunismu. "proto..

"Gradualisté neodmítají tento rozhovor, naopak vítají jej: může totiž vésti k trvalému dorozumění..."

Víme dobře, že ten, koho komunisté pustí za hranice, musí být opravdu "kovaný" komunista, poněvadž jinak by se nemusel vrátit. Ostatek uveďme jednu zkušenost, kterou s takovým komunistou z ČSSR líčí sám Tigríd po setkání s ním v jedné Newyorské restauraci / dotyčný byl oficiálním delegátem pražské vlády. / Na Tigridovu otázku:

"Jak bychom mohli pomoci / rozuměj exulanti, posn.pis. / tlačit tu káru tím správným směrem k trochu větší svobodě a menšímu strachu o zítřek....?", pražský komunista odpověděl:

" Nevím. Je to těžké. Vaše velká nevýhoda je v tom, že jste emigranti. Utekli jste. Opustili jste svou zem. Já žiju v Praze a vy v New Yorku. Nemůžete prostě rozumět tomu, co se doma děje. Jste emigranti."....

Má tedy cenu s takovými lidmi se "dohovořovat"? Vsázíme sto proti jedné, že obdobnou odpověď bychom dostali od každého komunisty z ČSR, který přijede na západ.

K otázce t.zv. rozkolu v exilu, způsobeného prý gradualismem: Připustíme, že část exilu souhlasí s gradualismem. To však neznamená ještě rozkol. Za gradualismem stojí nepatrná část exilu, protože exil jako celek gradualismus odmítl stejně jako odmítl koexistenci s komunismem jakožto jeden ze způsobů provádění gradualismu v praxi. Než přijetí gradualismu touto byt i jen nepatrnou frakcí, znamená ve skutečnosti úspěch komunistické taktiky a tedy komunismu. Důkaz, že Chruščevismus je svým způsobem nebezpečnější než gradualisty odmítaný stalinismus.

Shrnuto v celku:

Přijmout Tigridovy teorie by znamenalo být jen antistalinistou nikoliv však antikomunistou. My však jsme proti komunismu všech^h odstínů včetně titovštiny, gomulkovštiny nebo t.zv. národního komunismu. Přijmout gradualismus, znamená přijmout chruščevismus. My si přejeme, aby domov i exil zůstaly protikomunistickými a nebudeme pomocí nějakého gradualismu dělat s komunismem kompromis nebo dohody s komunistickými "turisty" někde v restauracích. Víme, jakou cenu dohody s komunismem mají. Zažili jsme to v únoru 1948! Kruščev udělá dohodu kdykoliv a s kýmkoliv, když to vyžaduje jeho taktika resp. taktika komunistické strany. Ze stejných důvodů však kdykoliv takovou dohodu poruší / viz nejnovější důkaz v dohodě o přerušování pokusů s nukleárními bombami /.

Správný smysl koexistenční politiky / Tigridem doporučované / pochopí jen ten, kdo zná komunistickou nauku o dialektice, thesi, antithesi a synthesi. Podle této nauky ve všem existuje rozpor; to prý je zákonitost života a dějin a tedy i zákonitost politiky a politické taktiky. Proto se komunisté snaží rozpory podporovat a nové tvořit. Věří, že taková metoda jim pomáhá k cíli, k světové revoluci. Proto jsme stále svědky onoho rozporu na př. mezi komunistickou koexistenční propagandou na jedné straně, ale všemožnou rozvratnou činností a podporováním revolucí na straně druhé / Laos, Vietnam, Cuba, Congo, Berlín, abychom zmínili ty nejaktuálnější /.

Komunistická taktika je dirigována znalci dialektiky. Kdo tomu nerozumí, neporozuměl komunismu, jeho politice a taktice. Chruščev je větším mistrem dialektiky, aplikované na politickou praxi, než byl Stalin. Nemůžeme rozumět komunistům, pokud se nevmyslíme do způsobu jejich chápání a myšlení.

Tigríd se stal obětí dialektické taktiky architekta světové revoluce. Tigrídovy uvahy tam, kde zesměšňuje ty exulanty, kteří nedůvěřovali "sovětským usměvům" a varovali západní politiky před "sovětskou liškou", jsou pouhou emocionální reakcí nespokojeného člověka a postrádají jakékoliv síly rozumového argumentu. Tigríd předpokládá, že Kruščev se vzdal plánu na světovou revoluci. Ve skutečnosti Kruščev chce dialektickou taktikou mírové koexistence a politického "tání", jakožto jednou také cestou, revolučních cílů dosáhnout! Gradualismus je sice proti stalinismu, je však pro kruščevismus! Proto musíme gradualismus odmítnout.

Gradualismus . žádá, aby sociální a ekonomická zařízení komunistického systému zůstala zachována. Vyslovuje se tedy proto, aby tato zařízení, která jsou obrovským monopolem v rukou vedoucí stranické kliky a slouží ve všech komunistických režimech k udržování nesvobody a zotročování občanů, sloužila tomuto účelu trvale.

Závěr z Tigrídova marxe na Hradčanech lze udělat citováním pouhého jednoho Tigrídova doznání:

"Cílem revisionismu není zničení komunismu, ale jeho přestoba."

čili: v principu opět komunismu. Čímž pro nás exulanty - a odvažují se říci - pro celý dem. svět jsou theorie a la gradualismus vyřízeny.

Dr. S. Hoffírek.

Dr. Jekyll a Mr. Hyde v HLASU DOMOVA.

Melbournský Hlas domova byl založen čs. exulantem dr. Rýparem. Dr. Rýpar byl vzácný muž. Jako čs. exulant nevystupoval jen podle jména, nýbrž tímto exulantem se duší, tělem cítil. Tento cit mu byl pobídkou, aby přikročil k vydávání českých novin. Nikoliv jen novin jak je představuje denní tisk, nýbrž takových, které by Čechoslovákům v Australii i mimo ni připomínaly, ODKUD jako poličtí uprchlíci, teď exulanti přišli. Proto těm novinám dal název HLAS DOMOVA. V Hlasu domova pak nechtěl jen připomínat domov, nýbrž také povinnosti, které jako exulanti k tomuto domovu mají.

Dr. Rýpar byl také přesvědčený demokrat, protikomunista a vlastenec. Byl i prozíravý politik. Věděl, že v budování nějakého trvalejšího míru či míru na delší dobu, demokracie nenajde v komunismu počestného partnera, naopak, konspirátora proti takovému míru a dokonce útočníka proti samotné existenci demokracie a že proti této útočnosti se bude muset jednoho dne bránit. Dr. Rýpar odhadoval, že natakovém bránění demokracie může brát účast i čs. exil. Proto horlil pro jeho jednotu a cestu k ní viděl v co největším organisování Čechoslováků-exulantů. Proto se o jejich organisování snažil a kde mohl, napomáhal. Především v Hlasu domova. A byl v tom důsledný. Do puntíku.

Želbohu, dr. Rýpar zemřel. Na samém začátku cesty, po které chtěl čs. exil vésti. Zanechal však velký odkaz: HLAS DOMOVA i s jeho velkým úkolem.....

Dědicové, kteří odkaz přejali, slavnostně, při památce zakladatele dr. Rýpara, slíbili, že úkol v něm obsažený budou plnit. Prý také do puntíku.....

Chudák dr. Rýpar. Musí se v hrobě obracet, vidí-li, jak dědicové s jeho odkazem naložili: z čs. života v Australii udělali krtčí kopeček, naplili na Českou besedu, čs. exil položili na prkna jako už skoro hotovou mrtvolu a "hnidám", které tu ještě zbyly, doporučili, aby komunismus odprosily a způsobně s ním zasedly za jeden stůl.

Řečeno v mluvě obyčejné, předchozí odstavec zní takto:

HLAS DOMOVA záměrně hanobil a sesměšňoval čs. exilové organizace, čs. spolkový život a exilové pracovníky a to zejména tam, kde se pokoušeli o jednotu exilu a organizačně se o ni snažili.

HLAS DOMOVA zlehčoval, bagatelisoval a neutralisoval úsilí čs. exil. organizací a exil. pracovníků, směřující proti komunismu, jeho odrudám a proti koexistenci s komunismem.

HLAS DOMOVA přijal teorii gradualismu a tím koncepci koexistence s komunismem a tuto linii doporučil čs. exilu jakožto reálnou cestu, na kterou by se měl tento exil dát.

K tomu podotýkáme:

Pro tato obvinění jsme ochotni přinést důkazy, jako jsme je snesli pro svá obvinění proti dr. Zenklovi a jeho t.zv. Radě.

Nestavíme se proti Hlasu domova proto, že zaujal k našemu Ústředí odmítavý postoj, nýbrž proto, že se jako exilový tisk zpronevěřil svému poslání pracovat pro zájmy exilu a proti komunismu.

Podotkněme také hned, že Hlas domova svou redakční linií řesvedl čs. exil na scestí, neboť svými názory znamená pro čs. exil ještě méně než "krtčí kopeček", jak nazval život Čechoslováků v Austrálii / což ovšem témuž Hlasu domova nevádí, aby v NALÉHAVĚ VÝZVĚ ze 7.3.1960 tento krtčí kopeček poníženež prosil o předplatitele, neboť je -rozuměj Hlas domova - "závislý jen na porozumění a spolupráci čtenářů, "...na které se plně spoléháme i tentokráte a předem za ně děkujeme..." Chyběla jen ještě uctivá suplika o inseráty z krtčího kopečku/.

Hlas domova si osvojil úlohu povýšenecky kritizovat a stavět na pranyř posměchu každou myšlenku a slovo, vyslovené v duchu nacionalismu nebo v souvislosti s voláním po užší spolupráci v čs. exilu či s voláním proti komunismu a koexistenci s ním/ ostatek, vytkl i pres. Kennedymu předčasnost jeho schůzky s Chruščevem ve Vídni !/. Ukážeme však na několika jen málo příkladech na politické šarlatánství Hlasu domova a na jeho dvojí tvář, na tytéž náměty t.j. na poslání exilu a na boj proti komunismu.

V úvodníku o T G M ze 7.3.1960, Hlas domova se zanícením pravi, že " už máme jak možnosti tak i prostředky udělat v zahraničí kus práce, především té, která se vyplatí až později. Především varovat před nepřítelem, který se dnes tváří přátelštěji, než tomu bylo v minulosti...."

K tomu my říkáme, že

"Za velkými manifesty se nevyhnutelně projeví malý český člověk, který kryje nahotu svého mrňavého já rouškou velebných frází.."

??? Nikoliv, to není náš komentář. Těmito slovy Hlas domova 17.10.1960 charakterisoval akci exil. organizací a exil. pracovníků. Jaká že to byla akce, kterou Hlas domova posměšně nazval "velkým manifestem"? Co chtěl ten "malý český člověk, který kryje nahotu svého mrňavého já rouškou velebných frází"?.... Nuže, nechtěl nic jiného, než přesně to, co si Hlas domova vytkl jako svůj úkol ve jménu TGM 7.3.1960: "VAROVAT PŘED NEPŘÍTELEM, KTERÝ SE DNES TVÁŘÍ PŘÁTELŠTĚJI NEŽ TOMU BYLO V MINULOSTI"! Varovat před komunismem, který byl do Austrálie pašován pod zástěrkou hudebního festivalu, onoho festivalu české hudby v Adelaide, který, ač komunismem zapáchal na sto honů, pro Hlas domova byl pouze nevinný "VEČÍREK, NA KTERÉM PROMLOUVAL HUDEBNÍ THEORETIK, VYSLANÝ NA TURNÉ ČESKOSLOVENSKOU VLÁDOU" !! Kritiku pak toho, že tohoto pašování komunismu do Austrálie se aktivně účastnili čs. exulanti, Hlas domova ironicky nazval BOUŘÍ VE SKLENICI VODY !.... Výborně, Hlase domova! To je přece správný způ-

sob, jak udělat v zahraničí kus práce a jak "varovat před nepřítelem"...Připomínáme jenom, že táž československá vláda, která sponzorovala "večírek, kde promlouval hudební theoretik" si pak na rozhlase pochvalovala, že festival v Adelaide nebyla invaze kulturní nýbrž "INVAZE VPRAVDĚ POLITICKÁ, JEJÍŽ VÝZNAM SE BUDE SÁLE PATRNEJI PROJEVOVAT.."

Což takhle, hoši, nějaké ty budovatelské řády za tu invazi!
Jeden by mohl jít do Adelaide, druhý do Melbourne!

FAIT LE TON POD ČAROU

Prolog.

Námět nám dodal úvodník v Hlasu domova / v dalším H.D. / z 21.8.1961 pod názvem Bez daní a bez svobody. Správněji řečeno, jeden odstavec z tohoto úvodníku. Citujeme:

"Nový dvacetiletý plán komunistické strany Sovětského svazu zapadá přesně do staré komunistické šablony. Bude novou mrkví před čumáky oslu..."

Zmínka o "nové" mrkvi nám totiž připomněla mrkev poněkud staršího data, presentovanou nám H.D. ze 14.11.1960 /dnes už takticky zapomenutou v důsledku berlínských manévrů, z kterých jeden neví co může pojit/, nicméně mrkev, vypěstovanou ve stejném skleníku a stejným zahradníkem, jako ta mrkev "nová". Abychom tedy čtenářům a H.D. chuť té starší mrkve poněkud osvěžili, napíšeme o ní takový malý fejetonek. Pod čarou. Název?

STARÁ KOMUNISTICKÁ ŠABLONA ANEB O MRKVI MÍRUMILOVNÉ ČILI KOEXISTENČNÍ.

Kapitola I.

Když továryš Nikita Nikitovič Chruščev se trvale zabydlel v Kremlu, zašel jednoho dne do skleníku, kde komunismus pěstuje triky na napalování západního světa pod heslem: vše pro konečné vítězství. A jeho komunističnája širokája kolchoznickája dušája se smutněla, když tam našel triků jenom dvě: leninský a stalinský.

"To nemnogo", zakroutil hlavou Nikita a zadumal. "Triki Vladi-mírovičův? Da. Ale je už příliš známý, odkvetlý a vyčichlý. Třeba jej zmodernisovat. Vizariovičův? Niet. mnoho grubý..." A za dobré paměti jej na fleku vyhodil na smetišť. Pak vylovil z kapsy několik větviček a hrst semínek. Větvičky narouboval na keř triku leninského, semínka v bohaté přšce rozhodil po celém skleníku. Vydatně zalil a odešel.

Za nějaký čas se přišel podívat. A jeho prasečí očka zářila úsměvem a nohy poskočily kozáčkem. Na záhoně se jak obrovité melouny povalovaly sputníci, všemi barvami kvetla dobrosrdečnost, žoviálnost a žertíky, na větvičkách keřů šustěly letenky do USA, Anglie, Francie. Ba vypučela tu i poctivá bradavice pod levé oko slo-

vanské matky a babičky, Niny Petrovny Chruščevové.

V jednom koutku, jako skromná fialinka, vykukovala ze země mrkev. Nikita ji málem přehlédl. Její nenásilná však červená, ladné tělíčko a jak palma bohatá koruna brčálově zelené natě upoutaly jeho pozornost. Vytáhl ji, pečlivě očistil a přejev zálibně očima po jejích kulařoučkových formách, tlustýma prstama nemotorně hrábl v její řasnatý háv. Pak k ní přičichl. Da. Zahryznu se do ní řídkýma zubama až chrupla." Charašo", řekl uznale. "SLADKÁ, DOBRÁ PRO OSLI. Pročež" a Nikita se lišácky zašklebil, "jmenují tě mrkví mírového soužití. Koexistence", dodal bez tlumočnicka a v rámci lenin-marx-chruščevského plánu rozkázal pěstovat mrkev na zvlášť k tomu účelu vybraných kolchozech SSSR.

Po sklizni, Nikita, podle staré komunistické šablony, vlastnoručně vybral mrkve. Jen ty nejvzhllednější /a nejsladší/ a sám se i pustil do příprav k provádění vlastního komunistického triku, k bulíkování západu mrkví mírového soužití čili koexistencí. Zašil ji do bohatých záhybů nadýchaných krinolin baletek, zastrčil pod měký samet houslového pouzdra, vycpal s ní kapsy fraků satelitních filharmoniků. Baletky po tuhých bocích plácnul, do puška zašepтал. Houslistovi na rameno poklepal, přátelsky pohovořil. Filharmonikům otcovsky domlouval, nohou zadupal. "A teď marš na západ! Víte proč vás tam posílám!" "Pro větší slávu Sovětského svazu a naší drahé, komunistické strany", odpověděli sborem a odešli vpravo. "A ani jednu mrkev zpátky..." volal za nimi Nikita a spokojeně si zamnul tlusté, řeznické ruce.

Kapitola II.

Jedna z těch koexistenčních mrkví se dostala na stůl politického myslitele a ideologického reformátora, Pavla Tigrida v New Yorku. "Ecce! mrkev míru od sovětského státníka Chruščeva. Jaká čest!", vykřikl Pavlík radostně až hnula se mu bradka zdešeně, jak v Erbenovi obraz na stěně. S dojemnou péčí uložil mrkev na stříbrný podnos a ruče svolal učený redakční kruh literárního čtvrtletníku Svědectví.

Hlasy moudrých bakalářů:

"Není rudá, přec však jen červená. Sympathická..."

Je kulatá a dá se tedy dobře válet z východu na západ...

Nemá hran ani trně. Ize ji bez úhony vzít do ruky...

Poněkud tvrdá, asi moc stalinismu...

To se dá gradualisticky odstranit... čeva

Došla ve jménu tábora socialismu z rukou státníka Chrušč-

JE SLADKÁ....

Tedy NAŠE! Je pouze třeba dát jí československou formula-
ci

rozhodli ve vzácné jednotě moudří bakaláři redakčního kruhu literárního čtvrtletníku Svědectví a s úlevou Kolumbusových námořníků Terra, Terra, se vrátili k plodné práci u svých redaktorských stolů.

I Pavel hbitě odkvačil. Však záhy zpátky přikvačil. Stůl prostřel, ke zdi zatlačil a na něj pracně natlačil: borčůž, pirožky, vepřoknedloželo, vodku, plzeň, do pozadí obrazy Kremle a Hradčan. Uprostřed, na stříbrné míse.....koexistenční mrkev.

Pavel zavěsil zvenku na dveře ceduli Nerušit! Tvořím, zamkl se, vypnul telefon, obřadně zasedl k tabuli a povolil řemen u kalhot. Jeho zraky naposledy spočinuly na obraze Kremlu a Hradčan a vroucně sklouzly na stříbrný podnos.....Načež se pustil do prvního dílu svého životního poslání....

Zbodnul borčář a pirožky, zapil vodkou. Zpucoval vepřo-knedlozelo, zaplavil plzní. Na stole...zbyla už jen stříbrná mísa s....Pavel zjhl. A jako sovětský státník Chruščev, tak i politický myslitel Tigrídovič, se kochavým kochem zakochal do kochavě kochavě kochavé.../ kdepak kochanice/..do koexistenční mrkve. Na dlouhou, dlouhou dobu, až úplně kocháním ukochán, mrkev zbodnul. Načež si dal dvacídše.

Po probuzení jeho zraky / začal se v nich už jevit účinek počátečního startu k Pavlově životnímu dílu/ zavadily o obrazy Kremlu a Hradčan. Vodky ni plzně nebylo, na kafe v mrkvovém rozčilení zapomněl. I soustředil své tvořivé zanícení cele na ty obrazy. Opet dlouze a dlouze, tak dlouze, až zlaté báně Kremlu se začaly kácet do stříbrných vln Vltavy a andělíčkové z Karlova mostu honili káču na Rudém náměstí. " Cítím, že mohu připravit československou formulaci na...výzvu.... stát.....níka.....Chru-chru - šče.....va....." Čímž zhasnul.

Ráno, když lidi na mši jdou
v užasu státi zůstanou
ve vodky, plzně závanech
zrodil se marx na Hradčanech.

Ano. Té noci, mučednický se obětovav, politický myslitel a ideologický reformátor, Pavel Tigríd, za hrozných bolestí potratil dítě, které vyvede exil z bludua spasí domov: gradualismus a československou koexistenční mrkev, aneb recept, jak stezkou gradualismu čs.lid obého pohlaví, komunisté i nekomunisté, s vyznáním i bez vyznání, svobodní i ženatí, hasiči, kuželkáři, zkrátka jak to leží a běží, může suchou nohou vyjít ze stalinismu a přejít přímo do teplé náruče Chruščevovy. Exil pak, odvrhnuv stejky a páje a žitvě se jenom koexistenční mrkví, hladkému přechodu od stalinismu k chruščevismu obětavě napomůže. Podrobnosti v příručce Marx na Hradčanech, napsal Pavel Tigríd, práce dva a půl dolaru, pro kojence a duševně choré zdarma. To vše i s mrkví.

"Co teď s tím?" ptal se hrdý otec plodu právě potraceného, pročez náramně vyčerpaný a dalšího myšlení neschopný. I svolal opět moudré bakaláře redakčního kruhu literárního čtvrtletníku Svědectví.

Hlasy učených rádců:

"Nabídneme to i s mrkví kolegům v Radě S.Č. ....
Pošleme to do ČSR .....
Přehodíme to exilu ....."

Stalo se.

Výsledek:

/ přesná statistická čísla nejsou po ruce, odhad je však na 99 celých 99 setin % správný./

Rada S.Č.: více jak polovina osazenstva to zbaštila
/ díky distribučním schopnostem redaktorů
Svědectví mezi kolegy v R.S.Č./

ČSR: spáleno na hranici u Olomouce/znectitelé neznámi/

Exil: odkopnul to s cesty....

Počkat, počkat! To zas né. Co Austrálie? / to protestuje Pa-
vel Tigrid v New Yorku, pozn.pis./.....

Odpust, velký myslitel a rodieli. Nepovažovali jsme za nut-
né o Austrálii se vůbec zmiňovat, protože...nu, jak to honem vysvět-
lit....protože....protože :

" Neradi zabíráme místo v časopise popisem krtčího
kopečku, který představuje tak zvaný krajanský
život v Austrálii..."

Bang! Jaká že to velmoc promluvila? Mr.Hurst?...Press secre-
tary pres. Kennedyho?...Sám Zeus s Olympu?.... Pak tedy pro tři zla-
tý vlasy děda vševěda kdo? KDO?.....

Prozradíme ti to, krajanský červe. Však zprvu se zachvěj
posvátnou hrúzou a zales, kam patříš: V krtčí kopeček, kam k bídné-
mu životu tě odsoudil on, ON, jenž silnější je Samsona, moudřejší
Šalamouna, ON, jehož slávu věštila už sama Libuše /Jirásek to však
záměrně do Starých pověstí českých nedal, protože byl pravičák/,
ON, zn.

jun

verdiktem, vuřčeným nad tebou v Hlasu domova č.21, ze 17.října 1960
první stránka, poslední sloupec v pravo, čtvrtý odstavec shora.

.....
/ty tečky znázorňují dlouhé mlčení, způsobené v krtčím kopečku tře-
savkou z posvátné hrůzy./

Po vytřesení, nesmělý hlas z krtčího kopečku:

"A směje se uctivě zeptat, co je s tou mrkví?"...

Mrkev. Pravda. Málem jsme na ni zapomněli. Dobrá, povíme vám.

Vzpomínáte si ještě proč si Chruščev vybral jako trik
pro bulíkování západu právě mrkev? Protože byla SLADKÁ !

A tak ON ji zbaštil také. A o svém gastronomickém zážit-
ku napsal v H.D. č.23 ze 14.11.1960 odborný posudek pod názvem

STRACH Z DOHOVORU A REVISIONISMU

Strach z tohoto dohovoru překonal konečným prohlášením na
str.6, poslední odstavec v pravo, desátý až osmnáctý řádek pod
Fiakrem. Citujeme :

/Upozornění P.S.: Sazbu fejetonu jsme rozvrhli tak, aby před JEHO
historickým posudkem, vevodícím nové stránce, čtenáři, najmě oni
z krtčího kopečku, se mohli před obrácením stránky duševně přípra-
vit.....Připravení? Pozor! Mluví ON !

" Stojíme-li však dnes
před poměrně dlouhou
dobou ozbrojeného míru,
pak skutečně stojí za to
pokusit se dorozumět se
a poučit se o skutečném
stavu věcí v ČSR a pus-
tit se po stezkách gra-
dualismu. " ..... jun

.....
.....
.....
.....
Sbor z krtčího kopečku, unisono:

Proč dlíte pane jun tu netečně
když myslíte že stojí za to skutečně
se přesvědčit o stavu věcí v ČSR? x/
pak stezkou gradualismu tam, hrrr!
Australskou za vás obětujem ovečku
a zůstanem si tady ...v krtčím kopečku.

-ju-

A nezapomente si vzít na cestu mrkev! Je SLADKÁ !!

V úctě oddaný

Tiskařský šotěk.

---

x/ Laskavý čtenáři: vyslov nikoliv Ce-ES-ER, alebrž Č.S.R.,
čímž náležitého rýmu docíleno bude.

Za porozumění uctivě děkuje oddaný
Básník